

بیانیه‌ای

اُنْبَاسِ زَرْدَرِ تَصْرِیحِ حُجَّةِ الْأَسْلَمِ اُمْقَاتَا

سُورَةِ مَبَارَكَ

دیس (۲)

تَفْزِیلُ الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ: کلمه تنزیل گاهی بعنوان مفعول به و یا مفعول مطلق بتفکیر فعل (اعنی - نزلت) مفتوح خوانده میشود و باعتبار صفت قرآن بودن او را مکور میخوانند و عنوان خبر بودن از برای متبدای محنوف مضموم خوانده میشود و در هر صورت ذکر این آیه پس از ذکر القرآن الحکیم اشاره ایست نانوی باهمیت و عظمت قرآن و این قبیل تکرارها که کاشف از اهمیت مقسم به است در محاورات روزانه نیز زیاد دیده میشود مثلا میگویند بچنان فرزندم که بیش تو خواهم آمد سپس برای تاکید میگوید نه خجال کنی که دروغ میگویم زیرا فرزندم پاره تن من است . اینجا هم خداوند متعال فرمود بقرآن حکیم قسم که تو از مرسلین هستی سپس فرمود این قرآن که بدو قسم باد کردم از صفع هزت و رحمت نازل شده و بسی دارای اهمیت است - عزیز آن موجود نادر و کمیابی را گویند که آثار وجودیش زیاد باشد برخلاف ذلیل که عبارتست از موجودیکه بسیار زیاد و بیش دست و پا افتاده باشد لیکن آثار وجودیش کم باشد خداوند را عزیز گویند بدینجهت که با منزه بودنش از کثرت و زیادی جامع جمیع صفات کمالیه و آثار وجودیست آری لاموثر فی الوجود الا الله و بهمین معنا ناظراست آیه شریفه یهودیان یشاء و یذل من یشاء یعنی خدا هر کس را بخواهد چنان گرانبها میسازد که آثار وجودی او از دیگران زیادتر باشد بنا بر این غلبه و قاهریت از آثار عزت میشود زیرا موجودیکه کمیاب و آثار وجودیش زیاد شد بی شک بر دیگر راه غلبه خواهد داشت و مورد توجه خواهد شد اگرچه بعضی از مفسرین عزیزرا بعنای غالب دانستند در حالیکه از نظر لغت عزیز بعنای غالب نیست و چون هزت معلول رحمت است و تا رحمت نباشد عزت نیست لذا خداوند کلمه رحیم را با عزیز مقرر ساخت . بلی هر جا رحمت آمد عزت نیز با او همراه است و هرجا عزت بود کاشف از وجود رحمت است چون رحمت آید وجود عزیز شود و آثار کمال در او فراوان گردد ،

از این آیه دو لسم میتوان استفاده کرد یکی اینکه خداوند بواسطه رحمت واسمه اش چنین کتابی برای بندگان خود فرستاد یعنی این دست رحمة خداوند است که نسبت به بندگان هر از هده و چنین کتابی را برای تنویر افکار و سعادت آنان میفرستد دیگر اینکه قرآن خود دستور رحمة و عزت است . دستوریست که پیروان خود را نیز چون خود عزیز خواهد کرد زیرا این دستور از صعم رحمة و عزت صادر شده قهراء آثار کماله اش از سایر دساتیر یکه تراوش کرده مغز اشخاص جاه طلب و شهو تران است بیشتر خواهد بود و از آنان غلبه خواهد کرد بنا بر این پیروان این کتاب نیز باید مزیه و غلبه بر سایر ملل داشته باشند و بیش از دینگران منبع خیر و منشاء عزت و سعادت گرددند . کما اینکه همین معنا در قرآن نور پیش بینی شده (لیست خلفهم فی الارض - ونجعلهم الوارثون) بلی ملتی که قرآن راهنمای او است بهمان اندازه که قرآن از سایر کتب و دساتیر یکه مدعی راهنمائی و رهبری جامعه بشریت هستند ممتاز است همچنان باید خود نیز از سایر ملل ممتاز باشند . مقاصفانه باید با این حقیقت تلحظ اعتراف کرده که مصله هم از اثره و ری از حقایق قرآن و توجه بر اهتمام ائمه ای غلط دشمنان اسلام نه تنها از سایر ملل چلو نیستند بلکه در تحت انقیاد و سلطه کسالی هستند که حقا از ذکر او پشت اسلام میلرزد

لَتَنذَرِ قَوْمًا مَا لَذَرَا بِأَيْهِمْ فَهُمْ غَافِلُونَ - حَمْلَه لَقَنْذَر در بیان غایت بر صراط مستقیم بودن رسول اکرم است یعنی ای پیغمبر ما ترا بر صراط مستقیم قرار دادیم تا انذار نمائی . یا اینکه ترا بر صراط مستقیم قرار دائم تا همان بر صراط مستقیم بودنت انذاری باشد مردم را تادامنه قیامت زیرا وقتی مردم دنیا نظر بر فتار و کردار و گفتارت نمودند قهراء از عملیات زشت دوری میکنند وقتی بینند تو بر صراط مستقیم امانت ، صداقت ، رحمت ، رافعه ، سخاوت و شهامت و بالاخره جمیع فضائل انسانی هستی . بقیع اخلاق رذیله خویش بی برده در مقام رفع آن بر میآیند بلی وقتی که زشتکار خود را بایک فرد صالح و نیکوکار مقایسه نمود بیهترین وجه متوجه پلیدی اعمال خود شده متنبه میشود . علی اینحال چون مقصد از ارسال رسول انذار بشر است . بشر یکه منصر در عالم ماده و شهوات شده و برده های چهل و غفلت بر روی چراغ نورانی عقل و فطرت او افکنده شده است

با دست پاک و توانای پیغمبر برده های شهوات در بدده شده و عقل تابناک و فطرت اورانی بشر بیش بای او را روشن خواهد کرد لذا خداوند فرمود لقاندر یعنی ای پیغمبر ترا بر صراط مستقیم قرار دائم تا انذار کنی . کلمه ما موصوله و معنا چنین است تا انذار کنی هر دمیرا که پدرانشان نیز

انذار شده بودند و اگر ناقه هم باشد چنانچه برخی از مفسرین گفته اند باز تعریضی است بانذار پدران زیرا بالآخرین سرزنش برای فرزندان نیکه پدران دانشمند داشتند ولی خود از دانشی هرها اند اینستکه با آنها گفته شود شما حق دارید دانش نیاموزید زیرا پدرانشان دانشمند نبودند و چون پدران این قوم از جانب انبیاء سلف انذار شده بودند لذا خداوند برای تحریک آنان یافرماید: ای پیغمبر باید اذار کنی زیرا که پدرانشان اذار نشده اند یعنی با آنکه پدرانشان اذار شده اند والا اگر بطور کلی مقصود این باشد که میجوانند تو گوئی هیچ پدرانشان اذار نشده است باطل و دور از حقیقت زیرا انبیاء سلف و پیغمبران گذشت پدرانشان اذار نشده اند سخنی است باطل و دور از حقیقت زیرا انبیاء سلف و پیغمبران گذشت و همچنین اوصیاء آنان و نیز علماء قوم آنرا اذار مینمودند بالجمله چون قرآن مجید پدرانشانست لذا بدین ترتیب خداوند فرمودای پیغمبر من ترا فرستادم بر صراط مستقیم تا اذار کنی جمیعتی را که پدرانشان نیز اذار شده بودند ولی اینها بطور کلی از پدرانشان غافل بلکه از خود نیز غافلند - جمله فهم غافلون بدین معنی دلالت دارد

بزرگترین مایه بدینختی و علت عقب افتادگی یکفرد یا یک اجتماع غفلت و بی خبری است . بشری که از آفات پیغامبر باشد از دشمنان غافل باشد و از بدینختیها خویش و علل آنها چیزی نداند بطور مسلم چنین کسی نه برای از بردن آفات مهیا است و نه برای مبارزه با دشمن آماده است و نه برای چاره اندیشی نسبت برها ای از بدینختیها فکر میکند . پسریکه از راههای سعادت پیغامبر باشد ، از وسائل رقاء بسی اطلاع باشد و از شرایط تعالی غافل باشد بهیچوجه نخواهد توانست باوج عزت برسد . انسانیکه نداند امراض روحی او باچه دارویی معالجه میشود ؟ نداند برای زندگانی مادی اوچ چیز لازم است ؟ وبالنتیجه نداند خود کیست ؟ و حیثیات انسانی اوچ چیست ؟ وبالآخر وقتی از مدارج کمال غافل بود یقینا از خدا نیز بی خبر است زیرا مسلم آمده انسانیکه از خود غافل باشد از صانع و پروردگار خود نیز غافل است غفلت از آفریدگار هم منشاء تمام بدینختیها و نگونسازیها خواهد بود لذا خداوند بدینوسیله میخواهد مردم غافل را آگاه سازد .

پیغمبر طبیب روح است . طبیب باید بداند بیمار چه مرضی دارد و دوایش چیست ؟ بهمین جهت خداوند هم به پیغمبر خود میفرماید این مردم بزرگترین بیماری شان مرض غفلت و بدینختیست و بگانه دارویش هم اذار و بیدار نمودنست بنابراین ای پیغمبر آنرا اذار نمای و از خواب غفلت بیدار کن . آری فقط بیداری و هشیاریست که در یچه سعادت را بروی انسان باز میکند و فطرت اصلیه اورا تقویت می نماید (اول منزل السالک : اليقظه) اولین مرحله و منزل

رهروان راه حقیقت و خداشناسی بیداریست